

indholdet, men der er en omredigering. Der er én ting, der er ny heri, og det er, at regeringen har fået lært at bruge ordet regionplanlægning.

Det er nok for meget ære til os selv at sige, at det har noget at gøre med, at vi rejste emnet sidste år i en forespørgselsdebat om regionernes udvikling i forhold til hinanden, men for så vidt er vi jo glade for, at det ligesom er kommet ind i regeringens tænkning, at man skal tænke i den retning.

Så har man bare ikke forstået det godt nok alligevel. Ministeren siger til mig, at det altså er, fordi man nu har set, at udviklingen i hovedstadsområdet, Ørestadsområdet, har været så kraftig, at man nu også skal tænke på at udvikle eksempelvis Jylland, og så udpeger man to nye landsdelscentre. Det lyder positivt nok.

Problemet i det er, at de faktisk ligger dér, hvor udviklingen også er stærk, nemlig i Trekantområdet og i Midtvestjylland. Altså hvis man virkelig skulle have forstået det her med regionernes udvikling i forhold til hinanden, så skulle sådan to nye landsdelscentre jo have ligget f.eks. i Storstrøms Amt, i det vestlige Sønderjylland eller sådan et sted, hvor der virkelig var brug for det.

Det er også fint nok, at de egne, Trekantområdet og Midtvestjylland, som har god gang i tingene, skal have den status, at de skal have tilført nogle nye institutioner osv., hvis det er den mulighed, det giver at være udpeget som landsdelscenter, men det ændrer altså ikke ved den skæve udvikling, som man også selv påpeger i planen her.

Så er der jo sådan lidt for meget bestemmeri, lidt for meget bedreviden, men det ligger jo selvfølgelig til en socialdemokratisk ledet regering at have det på den måde. Dér, hvor jeg sådan tænker på det, er omkring det her med, at man mener at vide, hvad der skal satses på i de forskellige områder: Man skal satse på sine specialiteter, på det, man er god til, og så nævnes Herningområdet med trikotageindustrien i gamle dage og det, som det nu måtte udvikle sig til – man syer jo ikke længere, men man udvikler tøj, designer det, sælger det osv., og det er virkelig flot, at det er sådan – og Sallingområdet med træindustrien og Nordjylland med IT-industri.

Sagen er jo bare, at de områder udviklede sig, før der var noget, der hed landsplanredigørelse. Der er en helt anden historisk begrundelse for det. Herning og Salling kender vi, Nordjylland er knap så kendt, men det var jo på grund

af, at der var en enkelt radiofabrik i Aalborg, SP Radio, i gamle dage, og nogle af de medarbejdere fik så et lift, da man startede et universitet i Aalborg. Der var fremsynede folk for 30 år siden, som syntes, at Aalborg skulle være en universitetsby. Det var der faktisk ikke så mange der så nytten af, men det har vel givet et helt fantastisk lift. Vi skal have noget mere investering i undervisning og i forskning, f.eks. i Storstrøms Amt.

Jeg siger bare, at de specialer har man opnået uden overordnet planlægning og tænkning, de er opstået helt naturligt. Specialisering kan være farlig. Jeg kommer selv fra et område, hvor det har vist sig, at specialisering er farlig, nemlig Frederikshavn, som har satset på tre store industrier, hvoraf de to, værfterne, oven i købet var statsstøttede og kunne være lønførende på området, selv om de gav underskud. De der tre stærke industrier har desværre forhindret, at folk har udviklet andre ting i det område. Man havde ikke brug for at gå andre steder hen, det var for nemt at få en ordentlig timeløn dér.

Det har ødelagt selvstændighedskulturen osv. i det område, og når værfterne så blev ramt, viste det sig, at man ikke havde noget andet, og at det var svært at få noget andet i gang. Det viser bare faren ved specialisering, fordi vi ikke er i stand til at tænke langt nok. Det er det, jeg kritiserer ved bestemmeriet og ved denne her bedreviden om, hvad det er, vi nu skal. Vi skal først og fremmest give åbne muligheder for at udvikle lidt af hvert alle steder. Det giver den største sikkerhed for, at vi har noget på lang sigt, og det er dér, jeg synes regeringens tænkning er lidt for snæver.

Så synes jeg, at der er lidt for langt imellem ord og handling. Det er det her med, at den ene hånd ikke ved, hvad den anden gør. Der er sådan en flot formulering på side 78, det var side 74 i den tidligere. Der står, at man i høj grad skal fremme en mere miljøvenlig anvendelse af den eksisterende infrastruktur. Det synes jeg er rigtig flot. Jeg synes bare ikke, regeringen lever op til det.

Jeg ville meget gerne have, at Miljø- og Energinisteriet fik det budskab spredt ud til resten af ministerierne i regeringen, så man gjorde noget ved det. Jeg har flere gange brugt eksemplet Svendborg-Odensevejen, som man investerede 1 mia. kr. i, og så skulle man yderligere investere noget i banen ved siden af for at